

Забидий / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 1590-ҳадис

1590/4128 – عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: خَرَجْنَا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي غَزَاةٍ وَنَحْنُ سِتَّةٌ تَفَرَّ، بَيْنَنَا بَعِيرٌ تَعْتَقِبُهُ، فَتَقَبَّتْ أَقْدَامُنَا، وَنَقَبَتْ قَدَمَايَ وَسَقَطَتْ أَظْفَارِي، كُنَّا نَلْفُ عَلَى أَرْجُلِنَا الْحَرِيقَ، فَسُمِّيَتْ غَزْوَةٌ ذَاتِ الرَّقَاعِ، لِمَا كُنَّا نَعْصِبُ مِنَ الْحَرِيقِ عَلَى أَرْجُلِنَا.

1590.4128. Абу Бурдадан ривоят қилинади:

«Абу Мусо розияллоҳу анҳу шундай деди: «Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам билан бирга бир ғазотга чиқдик. Биз олти нафар эдик. Битта туямиз бор бўлиб, уни навбатма-навбат минар эдик. Оёқларимиз ёрилиб кетди. Менинг ҳам оёқларим ёрилиб, тирноқларим кўчиб кетди. Оёқларимизга латталарни ўраб олар эдик. Оёқларимизга латталарни боғлаб олганимиз учун Зотурриқоъ ғазоти деб номланди».

Изоҳ: «Риқоъ» сўзининг бирлиги «руқъа» бўлиб, парча, қийқим деган маънони билдиради. «Зотурриқоъ ғазоти» дегани латта парчалари ишлатилган ғазот демакдир. Бу ғазот бешинчи ҳижрий санада бўлган. Бу ғазотнинг номланиши ҳақида бошқача қарашлар ҳам бор, бироқ ушбу ҳадисдаги гап машҳур ҳисобланади.

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVAIDLARI